

КАПУСТЯНСЬКИЙ Микола Олександрович (псевд.: Низовий-Чумак, Віктор, П. Низола; 01. 02. 1879, за ін. даними — 12. 04. 1881, с. Чумаки, нині Томаків. р-ну Дніпроп. обл. — 19. 02. 1969, м. Мюнхен, Німеччина, 22. 01. 2010 перепохов. у Львові) — військовий і громадсько-політичний діяч. Генерал-полковник Армії УНР (1961). Закін. Катеринослав. духовну семінарію (нині Дніпропетровськ), Одес. піхотне юнкер. училище (1904), Микол. академію Генштабу (1912). Учасник рос.-япон. війни 1904–05. Викладав у Вілен. піхот. училищі (нині Вільнюс). Під час 1-ї світової війни воював на Пн.-Зх. фронті (від 1916 — підполковник). Улітку 1917 взяв участь в українізації військ. частин, признач. нач. 1-ї стрілец. дивізії 1-го Укр. корпусу під командуванням П. Скоропадського (восени 1917 вів бої із підрозділами збільшовиченого 2-го гвард. корпусу на Київщині). Від січня 1918 — начштабу Пд.-Зх. фронту; за Гетьманату —

начштабу 2-ї дивізії 1-го Волин. корпусу; за Директорії — нач. оператив. упр., в. о. нач. Генштабу Армії УНР. Брав безпосередню участь у розробленні та реалізації плану наступу на Київ і Одесу об'єднаних армій УНР і ЗУНР у серпні 1919. Від 1920 — у таборах для інтернованих на тер. Польщі. Чл.-засн. Укр. військ.-істор. товариства, засн. військ. ж. «Табір». 1923 переїхав до Франції, де створив і очолив Укр. громаду, Укр. нар. союз, Комбатант. організацію вояків Армії УНР. 1929 на 1-му Конгресі укр. націоналістів обраний головою Військ. організації та чл. Проводу ОУН. У 1930-х рр. керував перепідготовкою колиш. офіцерів Армії УНР й УГА. Після розколу приєднався до ОУН(м). Під час 2-ї світової війни переїхав до окупов. німцями Києва, увійшов до складу Укр. нац. ради, в жовтні-грудні 1941 очолював Інститут студій укр. визв. боротьби. Уникнув арешту й виїхав до Львова. Від 1944 — у Німеччині. Військ. міністр уряду УНР в екзилі (1948–54). Автор праць «Похід українських армій на Київ–Одесу в 1919 році» (Л., 1921; Мюнхен, 1946; К., 2004), «Козачі війни та Визвольні змагання 1917–1919 рр.» (доповнення до 1-го вид. «Історії Українського Війська», Л., 1992), «Мої спомини з часів 1928–1939» (Нью-Йорк, 1983).

Державний архів

ЦДАВО України. Ф. 1078, оп. 2, спр. 55а; оп. 1, спр. 82.

Рекомендована література

1. E. Wiszka. Prasa emigracji ukraińskiej w Polsce 1920–1939. Toruń, 2000;
2. Литвин М., Науменко К. Збройні сили України першої половини ХХ ст. Генерали і адмірали. Л.; Х., 2007.

О. В. Вішка

Бібліографічний опис:

Капустянський Микола Олександрович / О. В. Вішка // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-9528>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).